
Theoretical Overview

TOWARDS A VIEW OF LANGUAGE AND TEACHING IN TERMS OF THE TIME- SPACE CONTINUUM: AN ECOLOGICAL APPROACH

Stephen Conlon

Graduate School of English,
Assumption University
Email: stephenconlon@lycos.com

Abstract

Proxemics, defined as the study of the cultural patterns in the spaces between people, is an under-explored aspect of English Language Teaching. Taking the ideas of E.T Hall, Geert Hofstede and M.A.K, Halliday as its starting point, the first part of this paper looks at lexico-grammar, reading, writing, spoken language and classroom interaction in terms of the cultural spaces between us when we communicate in English in Asia. In so far as time shapes our experience of space, time will be included as a spatial dimension in the discussion.

By understanding the role of spaces in the ways we learn or teach, we may develop more effective concrete practices in our classrooms. These spaces need to be hybrid forms of the different cultures found in the classroom environment. As an introduction to the use of proxemics in English Language Teaching, this paper describes the spaces within the text between the text and the writer and the reader, between students and teachers in the classroom and between the students and teachers when they speak to each other in English. In conceptualizing these spaces, it is suggested that we think, at least metaphorically, of language as geometrical in design.

As proxemic space is basically culturally shaped, this paper will concentrate on the impact of cultural space and how it influences the learning of English.

The second part of the paper will explain how the space identified in the first part may be made concrete in terms of one aspect of the teaching-learning process: the feedback system created by the teacher in collaboration with the student and with other teachers. Issues to be addressed include the ethics of the process, the humanistic values implicit in the process, the organic practices of ecological approaches to teaching, the production of authentic communicative dialogue between the teacher and the student and within each student, and the view that ecological writing has much to learn from the use of literature in language teaching.

The conclusion of the paper will relate this approach to broader humanistic concerns about the ways we research language and language teaching based on the idea that when we collaborate effectively, we are creating an environment in which real learning is fostered in ways that may have been downplayed in recent years or in contexts where the teacher's role has become overly mechanized and devalued. It is this change of emphasis which may lead to a reevaluation of the importance of the teacher and the student as human beings in the language learning process.

Key Words: Proxemics, ecological approach, English language teaching, cultural space, communicative dialogue.

มุมมองเรื่องช่องว่างและความต่อเนื่องของภาษาและการสอน: วิธีการเชิงนิเวศน์
บทคัดย่อ

Proxemics: ได้รับคำนิยามว่าเป็นการศึกษารูปแบบทางวัฒนธรรมที่ยังมีช่องว่างในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษที่ยังมีการศึกษาวิจัยน้อย บทความนี้จะเริ่มจากความคิดของ ET Hall, Geert Hofstede และ MA, K, Halliday โดยจะศึกษาไวยากรณ์ระดับคำ (lexico-grammar) การอ่าน การเขียน ภาษาพูด และการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนในแง่ของช่องว่างทางวัฒนธรรมระหว่างผู้ที่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในทวีปเอเชีย เนื่องจากเวลาเป็นสิ่งที่สร้างประสบการณ์ในเรื่อง ช่องว่างของเวลา และบทความนี้จะกล่าวถึงการอภิปรายเรื่องเวลาในมิติช่องว่างของเวลาต่อไป